

F41c 11/00

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 7876.

Kl. 72 a 29.

Rudolf von Frommer
(Budapeszt, Węgry).

Rączka do zamka broni palnej.

Zgłoszono 17 maja 1924 r.

Udzielono 30 czerwca 1927 r.

Pierwszeństwo: 19 maja 1923 r. (Węgry).

Wynalazek dotyczy rączki do zamka broni palnej, różniącej się od dotychczas znanych tem, że w tych ostatnich rączka z częścią zamka, którą miała w ruch wprowadzać, była połączona w sposób sztywny, podczas gdy rączka według wynalazku jest w ten sposób połączona z zamkiem lub z jakąkolwiek jego częścią, że może przesuwać się w stosunku do całego zamka lub do jego części.

Celem takiego układu jest zaryglowywanie względnie odryglowywanie zamka lub poszczególnej jego części z innymi częściami składowymi broni w sposób prosty i pewny, przyczem zaryglowywanie względnie odryglowywanie sprzęgła odbywa się

równocześnie z ruchem rączki przy otwieraniu i zamykaniu zamka.

W tym celu dotychczas umieszczano obok rączki lub na niej dźwignię kątową, która przy otwieraniu zamka przyciskała się do rączki, skutkiem czego przy otwieraniu i zamykaniu zamka włączano lub wyłączało narząd sprzęgający. Oprócz skomplikowanej konstrukcji dotychczasowe urządzenia posiadały nadto i tę wadę, że uruchomienie ich wymagało stale specjalnej uwagi. Wynalazek niniejszy natomiast nie tylko bardzo upraszcza konstrukcję lecz również posiada tę zaletę, że poruszająca zamek rączka, którą przy przesuwaniu zamka zawsze musi się ująć, jest

tak umieszczona, że samoczynnie wyłącza względnie włącza narząd sprzęgający, przyczem nie potrzeba specjalnie zwracać uwagi na to, aby równocześnie z rączką wprowadzić w ruch jakąś inną część broni.

Dwa wykonania rączki, według wynalazku, są przedstawione na załączonym rysunku. Fig. 1 daje przekrój zamka, rączka którego jest przegubowo połączona z trzonem zamkowym, mającym kształt tłoka; fig. 2 — również w przekroju postać wykonania, w którym rączka jest połączona również przegubowo ze specjalnym drążkiem otwierającym, sprzężonym z zamkiem.

W wykonaniu przedstawionem na fig 1 rączka 1 jest przegubowo połączona z trzonem zamkowym 3 zapomocą sworznia 2. Granice odchylenia rączki zależą od wielkości odstępu 4 pomiędzy wyskokiem 13 drążka sprzęgającego 7 a oporkiem 6 trzonu zamkowego. Rączka 1 opiera się z przodu w punkcie 5 o trzon zamkowy, a z tyłu w punkcie 20 o wyskok 13, tak, że gdy rączka zostaje odchylona w tył, to zostaje zatrzymana przez oporek 6. Drążek sprzęgający 7 jest również przegubowo osadzony na sworznii 2, zapomocą którego zamek jest przymocowany do jakiegokolwiek nieruchomej części 8 broni. Drążek sprzęgający 7 posiada palec 9, na który działa sprężyna igliczna 12 zapomocą pierścienia naciskającego 10. Przez otwór pierścienia naciskającego 10 przechodzi iglica 11, tak że pierścień ten służy jako oparcie dla sprężyny iglicznej 12. Sprężyna 12 pcha naprzód rączkę 1 zapomocą pierścienia naciskającego 10, który ciśnie na palec 9, tak że rączka 1 w położeniu spoczynku w punkcie 5 przylega do trzonu zamkowego 3. Gdy się zamierza zamek otworzyć i pociąga się w tył rączkę 1, to działająca wówczas na rączkę siła obraca ją około sworznia 2. Wówczas wyskok 13 podnosi dźwignię sprzęgającą 7 i zaczep jej odchodzi od części 8 tak, że można zamek otworzyć.

Przy zamykaniu zamka, gdy rączka 1 zostaje odchylona z powrotem do położenia przedniego, przedstawionego na rysunku, dźwignia sprzęgająca 7 może, pod działaniem sprężyny iglicznej 12, znowu zaczepić się o część nieruchomą 8, przyczem nie przeszkadza to ruchom rączki 1, gdyż dźwignia 7, ślizgając się po skosie 15 części nieruchomej 8 swym ścięciem 14, może dzięki odstępowi 4 odsunąć się, nie odpychając w tył rączki i nie powodując jej obrotu około sworznia 2.

W wykonaniu przedstawionem na fig. 2 rączkę można również obracać dookoła sworznia 2; jest ona przegubowo połączona z trzonem zamkowym 3. Palec 9 i wyskok 13 drążka sprzęgającego 7 działają podobnie jak w wykonaniu przedstawionem na fig. 1. Na palec 9 działa sprężyna 16 za pośrednictwem trzpienia 17. Drążek sprzęgający sprzęga się z ruchomą żerdzią 18, dzięki powierzchni skośnej 19 w podobny sposób jak przy wykonaniu poprzednio opisanem z nieruchomą częścią 8 broni.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Rączka zamka broni palnej, znamieną tem, że jest z zamkiem połączona ruchomo w ten sposób, że przy wprowadzaniu w ruch zamka (otwieraniu bądź zamykaniu go) rączka ta wykonywa oprócz tego w stosunku do zamka ruch względny, który powoduje połączenie względnie rozłączenie się z zamkiem narządu sprzęgającego.

2. Postać wykonania rączki według zastrz. 1, znamieną tem, że rączka jest przegubowo połączona z zamkiem albo z narządem, poruszającym się przy ruchach zamka, tak że przy ruchu zamka rączka się obraca.

3. Postać wykonania rączki według zastrz. 1 i 2, znamieną tem, że narząd, sprzęgający ją z zamkiem, stanowi osobną część mogącą się poruszać w stosunku do

rączki, tak że ruch względny tego narządu, niezbędny do wykonania sprzężenia, nie działa na rączkę.

4. Postać wykonania rączki według zastrz. 1—3, znamienna tem, że zarówno rączka, jak też narząd sprzęgający, są osadzone tak, że obracają się około wspólnego sworznia.

5. Postać wykonania rączki według zastrz. 1—4, znamienna tem, że na rączkę

i narząd sprzęgający działa sprężyna igliczna.

6. Postać wykonania rączki według zastrz. 1—5, znamienna tem, że na rączkę i narząd sprzęgający działa odrębna sprężyna.

Rudolf von Frommer.
Zastępca: Inż. S. Pawlikowski,
rzecznik patentowy.

Fig. 1.

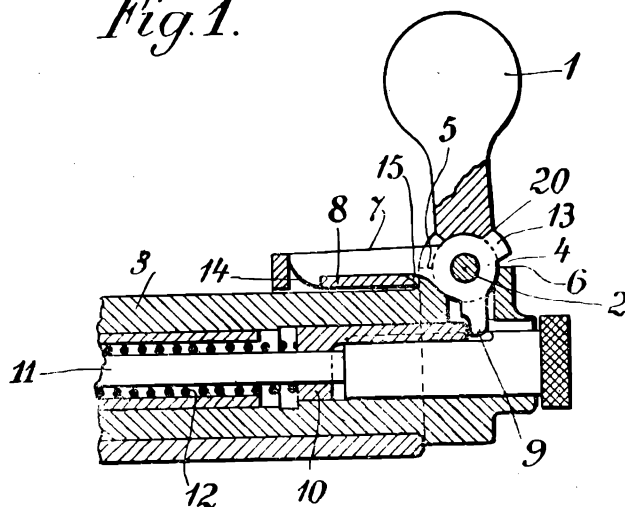

Fig. 2.

